

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 95 0 К 047436 18 Квлз
Бања Лука, 01.3.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија, Весне Антонић као предсједника вијећа, Горане Микеш, Обрена Бужанина, др Велка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осуђеног Т.П., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о Захтјеву за заштиту законитости, који је поднио осуђени, против правоснажне пресуде Основног суда у Требињу број 95 0 К 047436 17 К 2 од 04.7.2017. године, у сједници вијећа одржаној 01.3.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија, као неоснован.

Образложење

Правоснажном пресудом Основног суда у Требињу број 95 0 К 047436 17 К 2 од 04.7.2017. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Требињу број 95 0 К 047436 17 Кж од 18.10.2017. године, оглашен је кривим оптужени Т.П., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које му је изречена новчана казна у износу од 700,00 (седамстотина) КМ. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да накнади једну половину трошкова кривичног поступка у износу од 225,00 КМ.

Против наведене правоснажне пресуде, осуђени је, благовремено, поднио Захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона из члана 312. тачка д) ЗКП РС, и, како наводи, повреде члана 5. Кривичног законика Републике Српске у вези са чланом 14. Међународног пакта о грађанским и политичким правима, са приједлогом да се Захтјев уважи и побијана побијана преиначи у одлуци о кривичној санкцији, на начин да се изрекне условна осуда.

У смислу члана 353. став 1. ЗКП РС, замјеник главног републичког јавног тужиоца Светлана Брковић, у поднеску под бројем Т16 КТЗ 0006761 18 од 01.02.2018. године, предложила је да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничио само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слjedeћих разлога:

Захтјев није основан.

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. тог члана.

Повреда Кривичног закона, када је у питању одлука о кривичним санкцијама, у смислу одредбе члана 312. тачка д) ЗКП РС, постоји ако је у изрицању санкције прекорачено овлаштење које суд има по закону.

Како је, у конкретном случају, новчана казна у износу од 700,00 КМ, за кривично дјело угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, изречена првостепеном пресудом у границама прописане казне за то дјело (новчана казна или казна затвора до 3 године), и у складу са одредбом члана 35. став 3. КЗ РС, те општим правилима о одмјеравању казне, прописаним одредбом члана 37. истог законског прописа, то се приговори подносиоца Захтјева, не могу подвести под повреду Кривичног закона, у смислу цитираног законског прописа, која би се манифестовала у виду прекорачења законских овлаштења при доношењу одлуке о казни.

Надаље, приговори подносиоца Захтјева, којима се доводи у питање правилност одговарајућег вредновања околности од значаја за врсту кривичне санкције, не могу се подвести под повреду Кривичног закона, у смислу цитираног законског прописа из члана 312. тачка д) ЗКП РС, као основа овог ванредног правног лијека, у смислу одредбе члана 350. став 1. тачка б) ЗКП РС.

Цијенећи остале аргуменате из образложења Захтјева, несумњиво произилази да се износи хронологија тока конкретног кривичног поступка, од одбацивања споразума о признању кривице, одлуке суда о одбацивању захтјева оптуженог за изузеће предсједника претресног вијећа, затим признања кривице на главном претресу од 04.7.2017. године, када је и донесена побијана пресуда, и, коначно, жалбеног поступка.

У суштини, све наведено, у једном дијелу Захтјева је изнесено у контексту приговора изреченој казни, па и они којима се оспорава квалитет образложења пресуде другостепеног суда (у односу на жалбени основ одлуке о кривичној санкцији, указујући на адекватност условне осуде и њену сврху, предвиђене споразумом о признању кривице), те у другом дијелу, у контексту приговора једнакости у поступку (указујући на праксу првостепеног суда, при одлучивању у другим случајевима у којима је закључен споразум о признању кривице).

Слиједом наведеног, изнесеним аргументима из Захтјева, није указано на било који од облика повреде права на одбрану и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, као основа овог ванредног правног лијека, у смислу одредбе члана 350. став 1. тачка б) ЗКП РС.

Из наведених разлога и на основу члана 355. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Весна Антинић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић